

Op weg met het Jodendom

Pesach, 1-9 april, Jom haSjoa 13 april

Na de schoonmaak van het huis begint op 1 april s'avonds de eerste seidermaaltijd thuis. Dit is de maaltijd waar de jongste aanwezige bij ons de vier vragen stelt: 'Mah nishtana halayla hazzeh mekol halaylot?'. En daarna acht dagen waarop Orthodoxe Joden eten en drinken van een ander servies. En alleen ongegiste spijzen eten. Matzes en geen brood, matzetaart en geen cake.

Rabbijn Sacks zegt dat Pesach het verhaal is van honderden generaties, die telkens het verhaal vertelden aan hun kinderen tijdens de Seidermaaltijd. In deze wereld vinden we geen piramiden, maar *Een Boek*. Geen grote monumenten, maar *Verhalen* van bevrijding en van je openstellen voor Adonai Elohenoe en te doen en te leven zoals Deze van ons verwacht. Want dat gebeurde bij de bevrijding uit Egypte. Een volk kreeg vrijheid én regels die we kunnen lezen in de Torah. Het verhaal kennen we allemaal, de Rietzee die in tweeën splijt, tien plagen en bloed aan de deurposten. Maar de boodschap van de hoop is dat het verhaal van de Eeuwige altijd doorgaat als wij het telkens weer vertellen. Dit is wat de Jood voelt als hij Pesach viert, dat hij of zij een symbool van hoop is. Dat wordt van generatie op generatie elke week verteld bij het shabbathmaal thuis. En bij Pesach. Kinderen leren er liedjes over op school. Zodat zij het straks weer kunnen vertellen aan hun kinderen.

Sacks zegt dat Pesach het oudste verhaal van hoop is dat ooit verteld is. Het vertelt hoe een groep onbelangrijke slaven die leven in het dan machtigste rijk van de wereld bevrijd wordt door een hogere macht. Deze macht die we Adonai Elohenoe noemen grijpt in in het leven van ons slaven en bevrijdt ons. En geeft ons hoop.

Op 13 april herdenken we de 6 miljoen Joodse slachtoffers van de Tweede Wereldoorlog. We komen bij elkaar, steken 6 kaarsen aan en zingen liederen. Een daarvan is het bekende lied van "De Rebbe leert" in de vertaling van Willen Wilmink, we lezen de namen van hen die vermoord werden van onze gemeente in Delft en spreken het Jizkor en Kaddisj gebed uit. Dit keer is het thema: wat leren we onze kinderen. Hoe kunnen zij met al deze wetenschap de wereld de wereld mooier maken

©Nel van den IJssel-Groen, lid Klal Yisrael in Delft
Bron: machzor voor Pesach van Jonathan Sacks,
<https://www.youtube.com/watch?v=Dq71Y3quHpg>